

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **M. T.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 8. 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2008, č. j. 21 Cad 137/2006 - 20,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 21 Cad 137/2006 - 20 ze dne 4. 2. 2008, kterým bylo odmítnuto její podání označené jako odvolání ve věci invalidního důchodu.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovatelce doručeno dne 4. 3. 2008 (účinnost tohoto doručení potvrzena výsledkem vyřízení reklamace doručení ze dne 21. 8. 2008, č. l. 29, soudního spisu), stěžovatelka však na odmítavé usnesení obsahově reagovala až podáním ze dne 27. 8. 2008.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost **nepodala včas** (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být totiž kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, přičemž zmeškání lhůty nelze prominout. Napadené usnesení krajského soudu přitom obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, jakož i o místě, kde je třeba kasační stížnost podat.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke

skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, **který určil počátek lhůty**. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené usnesení bylo stěžovatelce účinně doručeno v úterý dne 4. 3. 2008. Nejvyšší správní soud sice z obsahu soudního spisu zjistil, že stěžovatelka dne 5. 3. 2008 adresovala v reakci na obdržené usnesení krajského soudu polskému nositeli pojištění dopis; jeho obsahem však byl pouze dotaz, co je obsahem obdržené zásilky z Krajského soudu v Ostravě a co má stěžovatelka dělat. Svým obsahem tedy nešlo, ani při nejvyšší míře příznivosti, o kasační stížnost. Takový obsah nelze ostatně shledat ani u podání ze dne 27. 8. 2008, neboť jasně svědčí o tom, že stěžovatelka chápe probíhající řízení soudní jako celek a že patrně doposud není ztotožněna s tím, že krajský soud její podání odmítl a že v důsledku toho bylo řízení ukončeno. I kdyby tomu však bylo, je nutno konstatovat, že lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti v případě stěžovatelky počala běžet ve středu dne 5. 3. 2008 a skončila **v úterý dne 18. 3. 2008**. Stěžovatelka tedy kasační stížnost podala až po uplynutí zákonné lhůty.

Nad rámec věci Nejvyšší správní soud uvádí, že prima facie se postup krajského soudu při odmítnutí stěžovatelčiny žaloby pro opožděnost jeví oprávněným, neboť v řízení i bez bližších podkladů, které se od stěžovatelky nepodařilo patrně v důsledku nepřiliš pružné komunikace polského a českého nositele pojištění získat (z obsahu příloh ke stěžovatelčinu podání z 27. 8. 2008 vyplynulo, že na výzvu krajského soudu k doložení napadeného rozhodnutí žalované reagovala prostřednictvím polského nositele pojištění, leč krajský soud zaslané podklady neobdržel), vyšlo najevo, že posledním rozhodnutím žalované, které bylo lze napadnout žalobou, bylo rozhodnutí ze dne 29. 8. 2005.

Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému kasační stížnost proti napadenému usnesení Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž se mohl zabývat její důvodností.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu